

Rapport

Datum: 31 augustus 2005
Rapportnummer: 2005/252

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), in het kader van de behandeling van zijn adviesaanvraag van 10 april 2003 voor een aan te vragen machtiging tot voorlopig verblijf, op 16 juli 2003, tijdens zijn vakantie, een brief heeft gezonden waarin hem werd verzocht binnen twee weken te reageren, en heeft geweigerd om deze termijn te verlengen.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker diende op 10 april 2003 een verzoek in om advies over de afgifte van een machtiging tot voorlopig verblijf aan zijn echtgenote bij de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Midden- en West-Brabant. Op 16 mei 2003 verzocht de vreemdelingendienst om uiterlijk 16 juni 2003 nadere informatie te verschaffen. Verzoeker was het hier niet mee eens en verzocht daarom om een voorlopige voorziening, welk verzoek op 13 juni 2003 door de rechtbank in Den Haag werd afgewezen. De Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) verzocht verzoeker vervolgens op 16 juli 2003 om binnen twee weken nadere informatie te verstrekken. Op deze brief was een stempel geplaatst: verzonden op 17 juli 2003.

2. Verzoeker berichtte de Visadienst bij brief van 8 augustus 2003 dat hij op vakantie was geweest en dat hij de brief van de Visadienst niet had verwacht. In zijn brief deelde hij mee dat hij diezelfde dag telefonisch contact had gehad met de Visadienst, en dat die hem had geadviseerd de ontbrekende stukken alsnog op te sturen. Verzoeker berichtte dat hij de gevraagde documenten toezond en hij verzocht de Visadienst deze alsnog bij de beslissing te betrekken.

3. Op 11 augustus 2003 nam de minister van Buitenlandse Zaken een negatieve beslissing op het adviesverzoek.

Op 13 augustus 2003 deelde verzoeker de Visadienst telefonisch mee dat hij de gevraagde stukken op 8 augustus 2003 had verzonden.

Op 20 augustus 2003 berichtte de Visadienst verzoeker schriftelijk dat de beslissing al was genomen op het moment dat verzoeker belde, en dat deze stukken toen nog niet waren ontvangen, zodat deze niet meer konden worden meegenomen met de beslissing.

Blijkens een poststempel op de brief van 8 augustus 2003, evenals een door de Visadienst toegezonden poststempel met betrekking tot de toegezonden stukken, waren deze brief en

de stukken ontvangen op 14 augustus 2003.

4. Op 22 augustus 2003 diende verzoeker bij de Visadienst een klacht in. Hij voerde in zijn brief onder meer aan dat hij de brief van de Visadienst van 16 juli 2003 onmogelijk had kunnen verwachten; anders zou hij ervoor zijn thuisgebleven. De brief van 16 juli 2003 was volgens zijn huisoppas bovendien pas op 4 augustus 2003 ontvangen, zodat de reactietermijn pas op 19 augustus was verstreken. Verzoeker wenste een bewijs van ter postbezorging van de brief van 16 juli 2003. Verzoeker bestreed dat de datum van verzending bepalend zou zijn, omdat hij de brief van de Visadienst pas op 4 augustus 2003 had ontvangen, en het wel mogelijk was om hersteltermijn te verruimen.

5. Op 25 september 2003 reageerde de Visadienst op de klacht. De Visadienst achtte de klacht kennelijk ongegrond. Volgens de Visadienst was het niet de Visadienst te verwijten dat verzoeker de brief van 16 juli 2003 pas op 4 augustus 2003 had ontvangen, omdat op de brief een stempel stond dat de brief was verzonden op 17 juli 2003.

6. Verzoeker klaagt er in over dat de Visadienst zijn verzoek om verlenging van de reactietermijn om nadere informatie te verstrekken heeft afgewezen.

7. Verzoeker gaf in zijn verzoekschrift van 20 augustus 2004 aan dat de Visadienst een bewijs van ter postbezorging diende over te leggen. Hij achtte het niet juist dat daarop nog niet was ingegaan. Verzoeker verwees op dit punt naar een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 26 mei 1998, AB 1998/321 (in deze uitspraak is de raad van oordeel dat het risico van het niet kunnen aantonen dat de brief daadwerkelijk is verzonden voor rekening komt van de afzender) en van 15 mei 2002 van de rechtbank te Breda, nr 01/1042. Volgens verzoeker had de Visadienst de hersteltermijn moeten aanpassen, omdat bepalend was wanneer de brief aan hem was kenbaar gemaakt.

8. De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie reageerde op 23 november 2004 op de klacht. De minister achtte de klacht niet gegrond. De minister was van mening dat het voor rekening kwam van verzoeker dat hij post, die tijdens zijn vakantie op zijn huisadres was bezorgd, niet door een ander liet behandelen. Een verzoek om verlenging van de hersteltermijn werd behandeld op grond van paragraaf 4.2.1 van deel B.1. van de Vreemdelingencirculaire. Hierin was onder meer opgenomen: "De termijn die gegeven wordt om de aanvraag aan te vullen kan in beginsel worden verlengd. Daarvoor zullen uiteraard bijzonder goede redenen aanwezig moeten zijn. Indien de reeds gegeven termijn redelijk is geweest en de aanvraag toch niet is aangevuld, zal er in het algemeen echter geen aanleiding bestaan om die termijn te verlengen." De minister achtte twee weken in het algemeen een redelijke termijn, en omdat de aanvraag binnen die termijn niet was aangevuld, was er in het algemeen geen aanleiding om die termijn te verlengen.

Vakantie werd niet beschouwd als een bijzondere reden om de termijn te verlengen. Verder zou verzoekers verzoek om uitstel, indien dit analoog aan paragraaf 4.7.9.2. van

deel B 1 van de Vreemdelingencirculaire zijn behandeld, zijn afgewezen, omdat hij zijn vakantie dan van tevoren aan de IND had moeten melden.

Verzoekers stukken waren te laat aangeleverd, tien dagen na het verstrijken van de termijn en twee dagen na het verzenden van de genomen beslissing. Verzoeker had bezwaar gemaakt tegen deze beslissing. In dit bezwaar had hij mede naar de inhoud van de alsnog toegezonden stukken verwezen. Aan verzoekers echtgenote was, na ontvangst van de gevraagde stukken, een machtiging tot voorlopig verblijf verleend, en inmiddels een verblijfsvergunning.

De minister kon geen bewijs overleggen van de ter postbezorging van de brief van de Visadienst van 16 juli 2003. De reden daarvan was dat het gebruikelijk was om zogenaamde herstel verzuimbrieven gewoon per post te laten bezorgen en niet aangetekend.

9. De minister van Buitenlandse Zaken verwees in zijn reactie van 3 december 2004 op de klacht naar de reactie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

10. Verzoeker deelde op 29 december 2004 in reactie op de informatie van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie onder meer mee dat hij niet inzag waarom de datum van ontvangst alleen voor hem bepalend zou zijn en niet ook voor de Visadienst. Hij had de brief van 16 juli 2003 op 4 augustus 2003 ontvangen, zodat hij tot 19 augustus 2003 de tijd had om te reageren. Bovendien vroeg hij zich af waarom de Visadienst niet meteen een verruiming van de hersteltermijn aan hem had toegezegd. De vreemdelingendienst had in de brief van 16 mei 2003 om hele andere informatie gevraagd, namelijk om een bewijs van arbeid, en niet om de huwelijksakte en een bewijs van inschrijving in de GBA, waarnaar de Visadienst had gevraagd.

II. Beoordeling

11. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is. Dit impliceert dat een bestuursorgaan van de eigen beleidslijn moet afwijken indien toepassing van dat beleid in een individueel geval onredelijk is.

12. Verzoeker kwam op 8 augustus 2003 terug van vakantie. Diezelfde dag belde hij de Visadienst met de mededeling dat hij op dat moment de brief van 16 juli 2003 had ontvangen met een verzoek om nadere informatie.

De Visadienst adviseerde hem de gevraagde informatie alsnog in te zenden, aangezien op dat moment nog geen beslissing was genomen. Voor zover verzoeker de Visadienst bedoelde te verzoeken te wachten met beslissen tot zijn stukken alsnog waren ontvangen, heeft de Visadienst dit verzoek niet gehonoreerd. Op 11 augustus 2003 werd de beschikking genomen. Op 14 augustus 2003 werden de stukken ontvangen.

13. Van de Visadienst hoefde ook niet te worden verwacht dat een verzoek om uitstel zou worden gehonoreerd, omdat verzoeker zich niet bereikbaar had gesteld. Verzoeker wordt niet gevolgd in zijn standpunt dat hij de brief van de Visadienst om nadere informatie niet kon verwachten. De mvv-adviesprocedure was nog niet afgerond. Hij had dus rekening moeten houden met de mogelijkheid dat de Visadienst nog nadere informatie van hem wilde hebben.

De minister kan in haar standpunt worden gevolgd dat om reden van vakantie geen nader uitstel wordt verleend, tenzij die vakantie vooraf wordt gemeld, en dat een uitstelverzoek na het verstrijken van de termijn niet meer wordt gehonoreerd. Indien verzoeker voor het verstrijken van de termijn uitstel had gevraagd, had hij alleen uitstel gekregen indien hij hier een bijzondere reden voor had gehad. Hiervan is niet gebleken.

14. Wanneer verzoeker de brief van 16 juli 2003 inderdaad pas op 4 augustus 2003 had ontvangen, zou op 19 augustus 2003 de reactietermijn zijn verstreken. In dat geval had van de Visadienst mogen worden verwacht om na 19 augustus 2003 te beslissen.

De minister heeft aangegeven dat de brief niet aangetekend was verzonden, en dat zij geen bewijs heeft van verzending van de brief, en evenmin een bewijs van ontvangst. Daarom kan de minister inderdaad niet aantonen dat de brief daadwerkelijk ook op 17 juli 2003 is verzonden. Echter, verzoeker heeft evenmin aangetoond dat hij de brief pas op 4 augustus 2003 heeft ontvangen. Hij heeft slechts gesteld dat de brief volgens zijn huisoppas pas op 4 augustus was aangekomen. Daarom wordt in dit geval doorslaggevend geacht dat op de brief van 16 juli 2003 als verzenddatum 17 juli 2003 was vermeld, zodat wordt aangenomen dat de brief ook daadwerkelijk op die datum is verzonden.

15. Wel mag van de Visadienst in beginsel worden verwacht dat stukken die zijn ontvangen na de reactietermijn maar vóórdat de beslissing is genomen, nog worden meegenomen met de beslissing. De stukken zijn echter drie dagen na de beslissing van 11 augustus 2003 ontvangen. Verzoekers telefonische navraag op 13 augustus 2003 was te laat omdat toen de beslissing al was genomen.

16. De Visadienst heeft dan ook niet gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste door de beslissing op de adviesaanvraag te nemen zonder de nagezonden stukken daarbij te betrekken.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND), is niet

gegrond.

Onderzoek

Op 3 augustus 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer V. te Tilburg, met een klacht over een gedraging van Visadienst van het Ministerie van Buitenlandse Zaken, ondergebracht bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND). Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de minister van Buitenlandse Zaken verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen betrokkenen de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en de minister van Buitenlandse Zaken deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- Brief van verzoeker aan de Visadienst van 8 augustus 2003.
- Brief van de Visadienst aan verzoeker van 20 augustus 2003.
- Klachtbrief van verzoeker aan de Visadienst van 22 augustus 2003.
- Antwoordbrief van de Visadienst aan verzoeker van 25 september 2003.
- Verzoekschrift van 22 augustus 2003.
- Reactie op de klacht van de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 23 november 2003.
- Reactie op de klacht van de minister van Buitenlandse Zaken van 3 december 2003.
- Reactie van verzoeker aan de Nationale ombudsman van 29 december 2004.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond